

Духовс сешінарії

№1/2008

Прийміть Духа Святого
(Йо 20,22)

Головний редактор:

Жарук Олег

Редакція:

Кримський Ростислав, Ленчук Сергій,
Грабовський Ростислав, Пухальський
Олександр, Пистогов Олексій

Комп'ютерна верстка:

Овчарук Олексій

Церковний консультант:

о. В'ячеслав Грумницький

Адреса редакції:

Вища Духовна Семінарія Святого Духа

вул. о. В. Ванагса 14

м. Городок, Хмельницька обл.

Україна, 32000

тел.: (03851) 3-21-43

тел/факс: (03851) 3-14-84

Редакція має право редагувати та скорочувати подані матеріали. Рукописи не повертаються і не рецензуються.

При передруці посилання на «Голос Семінарії» обов'язкове.

Тираж: 200 примірників

СЛОВО ДО ЧИТАЧА.....3

СПОРИНКАМИ ІСТОРІЇ СЕМІНАРІЇ

Семінарія — серце дієцезії.....4-5

ВІРЮ В СВЯТОГО ДУХА...

Практичні ознаки Його

присутності.....6-7

НАША ПОКРОВИТЕЛЬКА

Мала Квітка Кармелю.....8-9

РОЗМОВА З ...

о. ректора Вячеслава Грумницького:

«Священник — це той, який шифо прагне

служити Богу і Людям» 10-11

Серце, Котре так нас полюбило.....12-13

ЛІТУРГИЙНИЙ РІК

Неділя — Господній день.....14-15

СЛУЖІННЯ СПІВБРАТЯМ

Бути слугою.....16

Міністратські Зустрілі.....17

Піднесіть руку, хто піде після обіду на футбол.....18

НОВИНИ.....19-21

Прагнемо подякувати усім, хто сприяв до видання цієї газети, а особливо о. ректору Вячеславу Грумницькому.

Прийміть Духа Святого!

Ці слова Господь говорить апостолам, котрі були повними страху і тривоги не тільки перед перед юдеями, але також перед собою самими. Христос помер ганебною, в їх очах, смертю і життя перестало бути наповненим сенсом. Він був сенсом, коли жив, а тепер... Христос з'являється і говорить: «Мир вам!». Він живе, а вони думали... «Прийміть Духа Святого!». Ці слова саме тепер набувають більшого сенсу. Христос йде до Отця і залишає нам Святого Духа, Духа, котрий дає життя і світло, правду і спокій. Прийняти Духа означає відкрити своє серце на Його діяння, цілковито піддатися під Його керування.

Власне на Його діяння не побоявся відкритися отець єпископ Ян Ольшанський. З відновленням церковних структур в Україні напою Слугою Божим Йоаном Павлом II у 1991 році, він як пастир Кам'янець-Подільської дієцезії прагнув відновити існування семінарії, довіряючи покровительство саме Йому — Святому Духові.

Як взагалі формуються майбутні священники? Це запитання напевно повстає в кожного з Вас, дорогі читачі, котрим напевно цікаво як виглядає життя семінариста, того, який готується до чогось важливого й водночас таїнственного — Таїнства Священства. Прагнемо через цю газету приблизити наше життя, котре знаходиться під особливим покровительством Святого Духа, а також двох святих: Терези від Дитятка Ісус і Станіслава Костки.

Редакція газети

«Голос Семінарії»

Семінарія – серце дієцезії

Історія Вищої Духовної Семінарії Кам'янець-Подільської дієцезії сягає далеко в глибину віків, а зокрема у XVI століття. Після Тридентського Собору (1545-1563) в різних країнах почали створюватися семінарії. Власне в цьому післятридентському періоді повстала наша семінарія.

Ідея створення семінарії належить єпископу Павлові Волицькому (1599-1606), але вона не була зреалізована. Цю справу продовжив єпископ Йоан Андрій Прухницький, який в 1611 році довірив виховання семінаристів Ордену Єзуїтів з Кам'янець-Подільського. Навчання теології тривало 2 роки, а від 1626 року навчали також філософії. Така форма виховання кандидатів до священства тривала протягом 195 років.

Від 3 листопада 1721 року єпископ Степан

Богуслав Рупневський відновлює діяльність духовної семінарії в Кам'янці-Подільському. Головною проблемою для семінарії було брак власного будинку, тому від 1749 до 1781 року семінарія містилася в монастирі отців кармелітів босих. Будівництво семінарійного будинку розпочав єпископ Миколай Дембовський на пожертву каноніка Матія Гронкевича. Напомість закінчив будову єпископ Адам Станіслав Красінський у 1781 році.

Функціонувала семінарія лише 12 років. У 1793 році семінарію закрито, а в 1795 році її будинок забрала царська влада. У цьому ж році єпископ Михайло Роман Сераковський переніс семінарію до Олики (Польща). У 1811 році діяльність Кам'янець-Подільської семінарії відновлюється, де єпископ Франциск Мацкевич повіряє приготування кліру місіонерам св. Вінцентія а Пауло.

А від 1842 року формацію провадило дієцезіальне духовенство аж до скасування дієцезії у 1866 році.

Більше як через 50 років єпископ Петро Маньковський вбачаючи велику потребу священників створив у 1921 році малу семінарію в Бучачі, яка проіснувала за ледве років.

(продовження в наступному номері)

Ленчук Сергій

Катедрa в Кам'янці-Подільському

Практичні ознаки

Життя християнина, а тим більше семінарста, без діяння діяння Третьої Особи Пресвятої Трійці – Святого Духа не мало би жодного значення. Сам Христос обіцяє нам Утішителя, котрий відновить нас і цю землю. Подільська Семінарія не випадково вибрала саме Його головним опікуном, бо вірує і досвідчує, що Він є надійним і вірним товаришем на дорозі до святості майбутніх священиків. Подібно святі покладалися на його допомогу. Пропонуємо думки св. Йоана Марія Віаней про Святого Духа, а зокрема про Його присутність*. Цей великий святий, котрий жив у XVIII столітті відзначився великою покорою та віданістю в служінні простим людям як священик.

Людина сама по собі є ніщо, проте — велика з Духа Святого. Людина цілком є земною, тільки Святий Дух у спроможності піднести її догори. Чому святі були відірвані від землі? Тому, що дозволили Св. Духові провадити себе. Ті, кого провадить Святий Дух, мають власну думку.

Дух Святий є світлом і силою.

св. Йоан Марія Віаней

Тільки Святий Дух допомагає від-різнити прав-ду від фальші, добро від зла. Він, як збіль-шувальне скло,

робить так, що бачимо добро і зло у великих розмірах. Поглянь: уся величина най-менших вчинків, зроблених

для Бога, і величина найменших провин. Усе це схоже на роботу годинникового майстра, який за допомогою лупи відрізняє найменший камінь в годиннику. Це саме відбувається зі світлом Святого Духа, щоб і ми відрізняли усі малості нашого бідного життя. Тому найменші недосконалості представляють величезними, а найоплакуваніші гріхи наповнюються відразою. Ті, що посідають Святого Духа, не мають права хвалитися, бо дуже добре знають свою нікчемність... Людині, яка дозволяє провадити себе Святому Духові, здається, що світ вже не існує; коли ж світу - навпаки, що Бог не існує. Людина повинна знати, хто нас провадить. Якщо це не

Його присутності

Дух Святий, то нема сумніву в тому, що робимо. Якщо ж це Святий Дух, то серце наповниться делікатною солодкістю і щастям. Без Святого Духа ми уподібнюємося до каменя на дорозі... Візьміть в одну руку губку, просякнуту водою, а в другу маленький камінь; з каменя нічого не вийде, а з губки вийде вода. Губка — душа, наповнена Святим Духом, ка-мінь — тверде і холодне серце, в якому нема Небесного Утішителя.

Душа, яка посідає Небесного Утішителя, розкошує на молитві, бо завжди вважає час, проведений на молитві, дуже коротким і ніколи не втрачає присутності Бога. Без Святого Духа усе холодне, тому коли запал віри згасає, необхідно відмовити дев'яти-цю до Святого Духа в намірі за віру та любов. Бог, зсилаючи нам Святого Духа, поступив щодо нас як славний цар, котрий обтяжив Його товариством з одним зі своїх підлеглих, кажучи: " Будеш всюди разом з тією людиною і запровадиш його до Мене знову здоровим" . Як це прекрасно: бути в товаристві Святого Духа. Який це чудесний про-відник! І подумати тільки,

що на світ є така людина, яка б не бажала іти за Ним! (Тутто. Віаней з Арса плакав).

Святий Дух спочиває в душах справедливих, як голубка в своєму гніздечку. Він породжує добрі думки в чистій душі.

Святі Тайни, які встановив наш Господь, не спасли би нас без Святого Духа. Сама смерть нашого Господа була би для нас марною без Нього. Тому Ісус Христос сказав апостолам: "Ліпше для вас, щоб Я відійшов. Бо коли не відійду,

то Утішитель до вас не зійде" (Йо 16, 7). Необхідно, щоб Дух Святий прийшов і отинив це жниво ласки. Подібне воно на зернятко пшениці, котре висіваємо у ріллю, але цього замало, щоб воно зійшло. Йому потрібно ще сонця і дощу, щоб вирости і налилося колоссям. Тим сонцем і тим дощем є Святий Дух. Необхідно щоранку відмовляти: "Мій Боже, зійшли на мене Духа Твого, який допоможе мені пізнати себе самого і Його".

Підготував і опрацював
Жарук Олег

* З книги: Дари найкращі. Набоженства до Святого Духа, Львів: Добра книжка 2007³, с.16-21.

Мала Квітка Кармелю

Наша семінарія ось уже на протязі 17-ти років впевнено крокує дорогою історії, виховуючи і підготовлюючи вибранців Ісуса Христа, до найвеличнішої місії на землі – священства. І це відповідальне завдання здійснюється під покровительством однієї із самих яскравих світил святості XIX століття – святої Терези від Дитятка Ісус.

Кожна святість є дуже індивідуальною, але святість «квітки Кармелю» є в своєму роді виключною і говорить про це її місце в Церкві. Адже запитуєш себе: як молода, п'єндітна дівчина, відійшовши до Бога на ранній зорі свого життя стала святою, покровителькою Франції, і не просто святою, а (не навчаючись у жодному вищому

св. Тереза від Дитятка Ісус

учбовому закладі) і доктором Церкви, ставши на п'єдестал гігантів богословської думки, таких як св. Августин і св. Тома Аквінський? Як проживши 24 роки земного життя (9 з яких в монастирі) вона в небі удостоюється вислуховувати і заносити на небесний вівтар молитви пап Римських, єпископів, священників та мільйонів звичайних про заступництво людських сердець? Поява її на світ була доволі незвичайною. Після

відмови настоятелів монастирів, до яких хотіли вступити батько, Людовік

Мартін, і мама, Зелі майбутньої святої, створилась сім'я Мартенів, яка дала світу дев'ятеро дітей (четверо з яких не дожили до п'ятого року життя), остання ж побачила світ 2 січня 1873 року, яка і є знама як Мала Тереза. В дитинстві Терезка відзначалась добротою, побожністю, щирістю, а через часті хвороби і великим терпінням. Ще з ранніх літ Бог влив в її серце благодать прагнення святості, на яку вона постійно давала відповідь гарячою молитвою, відданою самопожертвою, тихою покорю і променистою любов'ю до всього, що наповнювало її серце. Кульмінацією її потягу до Бога став вступ до монастиря кармеліток у 1884 році

(в якому були 4 її сестри), дозвіл на який вона особисто отримала від самого папи Лева XIII, так як не мала на той час 16 років, коли офіційно було дозволено вступати до монастиря. Святість у монастирі є підставовою справою і ця маленька біла троянда постійно вливала кристально чистою водою любові, яка струмочком побожності наповнювала повноводну ріку святості, стікаючи з гори Кармель на суетний світ. Ця маргаритка невинності відзначалась великою силою духа. Часті хвороби, які терновим вінком терпіння входили в її щоденне життя, вона зносила з Марійною покорю та Ісусовою витримкою. **«Якби не мала віри не змогла б знести таких терпіння».** Але хвороба туберкульозу все ж перервала паломничу дорогу монашого життя, кульмінацією якої став її відхід до небесного Нареченого 30 вересня 1897 року. Смерть цієї польової квітки лілеї долини Кармелю була доказом і підтвердженням її слів: **«Любити настільки, щоб умерти з любові».** Своїм коротким земним життям св. Тереза з Лізье вивела особливу доктрину святості – коротку дорогу до Бога, яку називають дорогою духовного дитинства. Вона порівнювала її до технічної новинки того часу

світу – ліфту: **«Я також хотіла б знайти ліфт, щоб підніматись до Господа Ісуса, тому що я надто мала, щоб підніматись стрімкою дорогою доскона-лості».** Цим ліфтом і одночасно великою спадщиною для кожної Божої дитини, яка прагне до Неба, є любов до Бога і ближнього, яка виявляється в конкретних актах повсякденного життя, таких як: робити жертви поді, коли є нагода їх зробити, любити того і поді, коли найменше прагнеш цього, молитися так, як прославляють Бога ангели; одним словом, жити життям святого, але не в небі, а вже тут на землі. Це є дорога довіри та цілковитого віддання себе Богові і гідна подяка за все, що отримуємо з Його рук. **«Христос не вимагає від нас великих справ, а лише самозречення і вдячності».**

Ця дорога духовного дитинства своєю універсальністю і досконалістю особливо актуальна для такого контингенту суспільства, як семінаристи, бо вони як майбутні священники мають не лише самі підніматись по гірській стежці життя до висот святості, вершиною якої буде небесна слава в світі Пресвятої Трійці, а й вказувати ділами любові, як іншим діяти до цього.

Грабовський Ростислав

«Священик – це той, який щиро прагне служити Богу і людям»

Подільська Семінарія, одна з найбільших римо-католицьких семінарій в Україні. Протягом 17 років від її відновлення, вона випустила 82 священика. Сьогодні у ній навчається 4 диякони та 70 семінаристів, з котрих 13 є на «0» курсі. Сьогодні ми поговоримо про життя в городоцькій семінарії з о. ректором В'ячеславом Грумницьким.

Дорогий о. В'ячеславе це не минуло року від вашого призначення ректором Вищої Духовної Семінарії, якої Ви є випусником і для якого ці стіни є рідними. Як виглядала ваша дорога до Священства?

о. ректор В'ячеслав Грумницький: Моя дорога дорога до Священства була такою, що дар пізнання Бога я отримав в своїй родині, в своїй сім'ї від батька, мами, також в цьому допомагали і бабуся і дідусі, а також брати і сестри. І це релігійне виховання певне, що завжди розпочиналося в сім'ї і продовжувалося уже в парафіяльному храмі, де був міністрантом. Мені дуже хотілося бути міністрантом, хоч в ті часи це було заборонено. Нам священик дозволив приходити у дні звичайні. Коли були якісь свята, то ми не могли служити, тому що приходила влада і перевіряла чи є хтось з дітей в храмі і чи служать. Були також вчителі зі школи. Але власне при храмі, дякуючи свідочеству священиків і багатьом людям світським, я глибше пізнавав Бога. І зародилося таке прагнення служити Йому.

о. ректор В'ячеслав Грумницький

Може властиво таке покликання відчулося завдяки прикладу святої пам'яті єпископа Яна Ольшанського, але також інших священиків та монахинь, котрі служили в Кам'янці-Подільському.

Формування майбутніх священиків є досить нелегкою справою. Ви як ректор про це добре знаєте. Як виглядає формація в Подільській семінарії?

о. ректор В'ячеслав Грумницький: Формація в нашій семінарії виглядає так, що хлопці, котрі приходять сюди передусім мають вже в собі прагнення служити Богу і людям. І це щире прагнення - покликання,

вони отримують від Господа. Цей дар не можна нічим замінити, якщо цього дару немає від Бога, то ніхто його крім Господа не дасть. Але що стосується такої формації, то є це така допомога в тому, щоб наблизитись до Господа, і в цій формації нашої семінарії є так, що хлопці приходять на «0» курс після закінчення середньої школи або вже хтось після закінчення вищого навчального закладу, а можливо вже хтось працював. Приходять, щоб передусім на цьому «0» курсі більше мати часу на пізнання Бога, щоб пізнати себе, а також вчатися формуванню єдності. Ціла формація триває 8 років. Перших 2 роки, це I і II курс, є більше пізнання філософічних наук, а решту 4 роки це вже пізнання самого богослов'я. І той рік практики, котрий є після V курсу в нашій семінарії, є також такою необхідністю для того, щоб пізнати реалії, які існують на наших парафіях і щоб остаточно зробити той вибір, те «так» на покликання, яке людини отримує.

Закінчується навчальний рік. До семінарії вступатимуть нові кандидати. Якою має бути людина, котра прагне бути священиком?

о. ректор В'ячеслав Грумницький: Передусім це має бути людина, котра дійсно має щире прагнення служити Богові і служити людям. Це має бути людина, котра хоче ще більше любити Бога всім своїм серцем, намагається це робити, котра передусім цього шукає в своєму житті. Я думаю, що це є основа, тому що без цього подальший розвиток, формація, пізнання тих чи інших наук не має сенсу та значення. Тому якщо такий молодий хлопець приходить на навчання до нашої семінарії, має таке прагнення служити Богу і людям, виконувати Його волю і шукати цієї волі у цілому своєму житті, то такий хлопець надається до того, щоб бути священиком.

Дякую за розмову

**Розмовляв
Жарук Олег**

Серце, Котре так нас полюбило!

На протязі червня Церква ставить перед нами таємницю Серця Ісуса. Його опіці папа Лев XIII віддав усю Церкву, Йому присвятили багато енциклік, на Його честь по всьому світі повстали собори. Тому не дивно, що наша дієцезія також присвячена цьому Серцю.

Кульм Серця Ісуса у вигляді, в якому є знаний і розповсюджений у Церкві, спирається не тільки на об'явленнях св. Маргарити Марії Алякок. Ще до неї багато інших мали глибоку пошану і любов до Божого Серця і працювали над Його розповсюдженням. Особливим кульмом до Божого Серця відзначалися: св. Бернард Клервоский, св. Петро Даміан, св. Ансельм, св. Франциск Асизський, св. Гертруда, св. Антоній Падуанський, св. Катерина Сієнська, св. Людгарда, св. Бонавентура, бл. Генрик Сузо, св. Матильда, св. Іван Еудес та багато інших. Можна зауважити, що всі містичні ласки, які отримали ці святі, були приготуванням до великих об'явлень Серця Ісуса, отриманих св. Маргаритою Алякок.

Також гарячий кульм до Ісусового Серця мав св. Франциск Сальський. Слова «Серце Ісуса» постійно з'являлися на його устах, в листях і працях. Від перших місяців свого єпископського служіння Франциск носив у собі ідею створення жіночого ордену присвяченого Святішому Серцю Ісуса. У 1610 р. він разом з св. Йоаною де Шанталь заснував нове жіноче згромадження, яке прийняло назву: «Сестер Відвідання Пресвятої Діви Марії». Св. Франциск зоставив для своїх сестер візиток герб із зображенням Серця Ісуса, можливо відчувачи, що через одинадцять років після його смерті Спаситель об'явиться черниці, закладеного ним ордену і явить усьому світу за її посередництвом тайну Свого Серця. Саме до цього згромадження, у монастир Відвідання в місцевості Paray-le-Monial (у Франції), вступила св. Маргарита (1647-1690), а разом з нею кульм Святішого Серця Ісуса мав прийняти у цьому місці

зовсім новий напрям, насамперед розповсюдитися на всю Церкву.

Серед численних об'явлень, які мала св. Маргарита чотири названо великими. За їх допомогою Спаситель хотів впровадити у Церкві всесвітній кульм Свого Найсвятішого Серця.

Перше велике об'явлення св. Маргарити отримала в день посвячений спомину св. Івана Євангеліста. Ісус сказав до неї: „Моє Боже

Серце так па- лає любов'ю до людей, що не можу більше втримати цих палаючих пламенів, закритих в моєму нутрі. Воно прагне розлити їх за твоїм посередництвом і збагатити людей своїми Божими скарбами”. „В Ньому вони знайдуть усе, чого тільки будуть потребувати для порятунку своїх душ”.

Під час другого об'явлення св. Маргарити мала символічне бачення Серця Божого. Бачила Його якби на троні з пламенів, оточене терновою короною, сяяло увінчане на горі хрестом, а з боку була кривава Рана.

У третьому об'явленні Господь Ісус розповів, що Його нескінченна любов відкинута і принижена людством і прагнув винагородження за причинений біль. Спочатку Він прагнув винагородження від св. Маргарити: „Ти принаймні намагайся Мені винагородити, настільки наскільки це буде в твоїх силах, за їх невдячність”.

„ Насамперед будеш приступати до святої Євхаристії так часто, наскільки дозволить тобі послух, а особливо приймати Мене будеш у кожен першу п'ятницю місяця”. Далі Ісус прагнув, щоб кожної ночі з четверга на п'ятницю св. Маргарити приймала участь в Його смертельному смутку, який він пережив під час своєї муки в Гетсиманському саді. В останньому об'явленні Ісус прагнув, щоб перша п'ятниця по октві Божого Тіла була присвячена, як особливе свято, вшануванню Божого Серця. Крім темниць, які були відкриті Господом під час об'явлень, Ісус також дав обітницю для всього людства, а особливо для тих, котрі будуть прибігати до Його Серця. В обітницях можна побачити прояв нескінченної Божої любові до людей і надію на навернення грішників.

Одна з них, яку називають великою, заслуговує на особливу увагу. Ось її зміст „Обіцяю у надмірі Милосердя Мого Серця, що Його всемогутня любов усім, які будуть причащатися на протязі 9 перших п'ятниць місяця, дасть благодать останньої сповіді так, що не помруть у стані гріха і без Святих тайнств, і що Моє Серце буде для них безпечним захистом у останню годину їх життя”. Саме з цієї обітници виникла практика дев'яти перших п'ятниць місяця. Але це не єдина практика вшанування Божого Серця, яку мала св. Маргарита, а у подальшому і вся Церква. Існують й інші практики: Причастя і

кульм Євхаристії, Свята година з'єднання з Господом у Його Гетсиманському стражданні, кульм до Найсвятішого Серця Діви Марії, молитва і страждання за душі

в чистилищі, образ Серця Ісуса, з яким пов'язані численні ласки, якими Господь обіцяв обдаровувати кожного, хто буде вшановувати його зображення. Особливе місце в кульмі займає акт присвячення себе Божому Серцю, який складається і у подальшому відновлюється у різних випадках, а особливо, як радила сама св. Маргарита, у першу п'ятницю місяця.

Коли св. Гертруда під час одного з об'явлень питала св. Івана, чому він не написав про темницю Серця Ісуса в своїй Євангелії, він відповів,

кульм був збережений на пізніші часи – часи остиглих сердець”. Апостол також сказав: „Серце Ісуса було дане, щоб світ, що стигне у любові, розігрівся на ново”. Ці слова актуальні і в наші часи. Нам теж потрібно розігріти любов в світі. І почати треба зі свого серця, яке постійно треба скеровувати до Серця Ісуса.

Пухальський Олександр

Неділя - Господній день

Для нас християн – католиків, неділя має особливе значення в нашому житті. У цій статті ми спробуємо наблизити читачеві сенс та глибину християнського та католицького святкування неділі.

Почнемо з установаження сьомого дня (суботи). В біблій ми маємо змогу прочитати такі рядки: «Бог закінчив сьомого дня своє діло, що його творив був і спочив сьомого сьомого дня від усього свого діла, що творив був. І поблагословив Бог сьомий день і освятив його; того бо дня спочив Бог від усього свого діла, що творячи, зробив був» (Бут2, 2-3). Та чи Господь потребував відпочинку! Якби це було так, то поді Він не був би Всемогутім, бо саме так назвав Бог Себе, коли прийшов у гостину до Аврама (Бут17,1); так само промовляв до Мойсея (Вих 6,3). Сенс цього відпочинку, який Господь подарував людям, стає зрозумілим лише в контексті слів св. Йоана Апостола: «Бо Бог – Любов» (1 Йо 4,8). Тільки з любові до нас і лише тому, що піклується про свій любий народ Він присвятив сьомий день для нашого відпочинку.

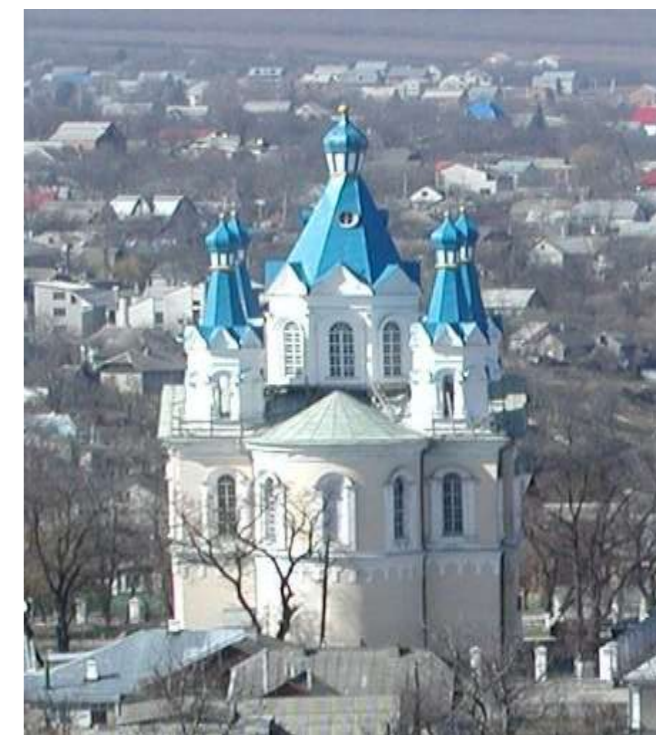
Ця сама любов проявляється

на горі Синай, де Господь дає заповіді своєму народу. Третя заповідь звучить так: «День же сьомий – відпочинок на честь Господа, Бога твого..» (Вих. 20,10). Господь Бог знав та передбачив важку працю людини, тому встановлення відпочинкового дня є проявом Його батьківської турботи про нас.

Усі євреї дотримувалися заповіді та святкували сьомий день день, встановлений Богом як відпочинок. Та з часом це перетворилося на штучне та механічне виконання припису, де не було місця для живого Бога. А Господь взиває: «Я бажаю милости, а не жертви..» (Ос 6,6а) і «... цей народ устами зближається до мене й губами тільки Мене шанує, а серце своє віддалив від Мене..» (Іс 29,13). Фарисеї, законовчителі, книжники інтерпретували Слово Боже так, як хотіли. Вяткування сьомого дня і літера права зайняли місце самого Бога!

І, власне, в такій прикрій ситуації на землю приходить Божий Син – Ісус Христос. В Своєму житті Він завжди виконував право, яке Мойсей передав від Бога – був обрізаний на восьмий день (Лк 2, 21), був посвячений Богові, як кожен первенець (Лк 2, 22-24), ходив молитися до синагоги (Лк 4, 16-20), ходив у святі в Єрусалим до храму (Лк 2,41-52; Йо 10,22-23; Мк 11,27). Та місією Ісуса Христа було повернути людей до Бога і спасти їх.

Тому, коли Господь Ісус помер за наші гріхи на хресті, а було це в п'ятницю, поді ж, в перший день тижня побто в неділю, учні побачили пустий гроб. А в тому гробі не Було Господа – ВІН ВОСКРЕС! Збулися слова сказані пророком: «Ось творю все нове – говорить Господь». Немає вже місця для гріха, немає місця для старої людини, не потрібні старі бурдюки для молодого вина! Старозавітній святковий день – субота поступається місцем першому дневі – неділі, коли воскрес Господь Ісус і смертю смерт переміг (Йо 20,1-10). Перші християни завжди збиралися на Євхаристію першого дня тижня, незважаючи на переслідування та велику ймовірність смертної карі.

Піком святкування неділі є недільна Євхаристія, коли Церква збирається, щоб разом з Христом продовжувати спасенну Жертву, щоб дякувати отцеві через Сина в Духові Святому, щоб творити єдність з Головою Церкви – Господом нашим Ісусом Христом. Неділя є пам'ятним днем, в якому вся Церква згадує спасенні події, які вчинив Господь Бог для цілого світу. І тому, наскільки ми хочемо з'єднатися з нашим Богом, віддатися Йому під опіку, настільки глибоке й побожне має бути наше святкування неділі – Господнього дня, щоб ми раділи та веселились з усіх благодатей якими на обдарував Бог.

Кримський Ростислав

Бути слугою

Виборчі бюлетені, передвиборча агітація, виборці, виборча скринька, виборча комісія, таємне підрахування голосів і збереження таємниці результатів до офіційного оголошення. Здається знову дострокові вибори до Верховної Ради чи Президента України. Насправді мова піде про зовсім інше.

Життя семінаристів досить різноманітне. Серед нас самих існують також обов'язки, які ми називаємо функціями. Кожен отримує свою функцію на семінарійних виборах, котрі

Декан семінарії
Василевський Вадим

відбуваються один раз в рік. Багато є функцій, про котрі можна досить довго розповідати. Сьогодні поговоримо про вершину семінарійних функцій – декана. Взагалі кожну функцію можна назвати певним служінням на користь спільноти, подібно як і служіння декана. Сам Христос говорить: «Але як хтось хотів би у вас бути великим, нехай буде вам слуга» (Мт 21, 26). Будучи першим і

найвищим з усіх можна служити.

Семінарійні вибори декана, як і інших функцій, відбувається на початку другого семестру навчання. Ним може стати семінарист 4 курсу. Цю функцію він виконує протягом року. На його плечі спадають усі організаційні і керівні справи, серед котрих, наприклад, визначити чергування на миття посуду, прибирання. Також він виступає як вихователь, котрий вчить правильно і сумлінно виконувати свої обов'язки. Декан – це насамперед лице самих семінаристів перед професорами. Він виступає як посередник у виконанні простих буденних справ, котрі виникають у нас. Здається, що ця функція є насамперед служіння Богу у братах, бо власне у них він присутній: «Усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви Мені зробили» (Мт25,40).

Жарук Олег

МІНІСТРАНТСЬКІ ЗУСТРІЧІ

Ампулки, чаша, патена, комжа, альба, стула, орнат... Ці речі звучать досить хаотично, але ті, що приїжджають на міністрантські зустрічі до Вищої Духовної Семінарії в Городку знають про ці речі досить багато і що вони потрібні для чогось великого – Святої Літургії.

Ідея проведення дієцезіальних зустрічей для міністрантів більше 10 років тому виникла у святої пам'яті о. Андрія Мацьонга (загинув внаслідок автомобільної катастрофи), професора нашої семінарії, засновника і першого ректора Інституту Богословських Наук. Власне в цих молодих хлопцях він вбачав майбутніх кандидатів до священства.

Три п'ятиці в році в семінарії є досить галасливими. Вже розпочинаючи від самого обіду до семінарії з різних куточків Кам'янець-Подільської дієцезії (і не тільки, на останній зустрічі було двоє міністрантів з Закарпатської дієцезії) з'їжджаються хлопці 9 – 11 класів на міністрантську зустріч, котра триватиме аж до недільного сніданку. Протягом цих двох днів міністранти не тільки зустрінуться з семінаристами, але також будуть мати цікаві зустрічі та заняття. Початок завжди гарний, бо розпочинається зустріччю знайомств, на котрій можна пізнати міністрантів з різних парафій. Зустріч закінчується спільною молитвою в каплиці на нічним відпочинком на затишних матрацах в семінарійних класах.

Субота – день досить насичений, а водночас цікавий: Спільна ранкова молитва, смачний сніданок, після котрого тривають 3 уроки (їх проводять семінаристи, як і зрештою організування цілої зустрічі), на котрих пізнають не

тільки як правильно служити при вівтарі, але і вчать як бути добрим другом, доброю людиною, добрим християнином. Опівдні святкова урочиста Служба, після котрої обід. Післяобідній час досить різноманітний: можна завітати в гості до семінаристів, пограти у футбол чи теніс, прогулятися містом чи переглянути добрий фільм. Не бракує допомоги міністрантів на їдальні під час спільної трапези і миття посуду, прибиранні. Вечір закінчується «Веселим Вечором», Адорацією або розарієм.

Недільний ранок є досить ваким, бо треба встати о 6⁰⁰ (!!!), прибрати класи, приготувати і брати участь у недільній Месі. Зустріч завершується сніданком, після котрого важко від'їжджати, бо через ці два дні кожен з міністрантів, хоч трошки, але влилися в семінарійне життя. А можливо і колись хтось з них приїде сюди вже не як міністрант а як кандидат до неоціненого дару, яким є Тайнство Священство.

Жарук Олег

Піднесіть руку, хто піде на футбол після обіду?

Вже закінчилось ранішнє навчання, семінаристи йдуть на обід. За кілька хвилин пролунає чарівна фраза: "Піднесіть руку, хто піде на футбол після обіду?" Так наш брат який відповідає за спорт оголошує черговий футбольний матч. Прийняти участь у матчі можуть усі бажуючі, навіть професори.

Далеко йти не потрібно-футбольний стадіон, покритий травою, знаходиться поблизу. Кількість гравців у такому матчі сягає приблизно від 8 до 20 чоловік.

Кожний з них, виходячи на поле, намагається грати як найкраще, в наслідок чого часами виникає запекла боротьба "до кінця", котра приводить до поважних травм.

В цьому році відбувся черговий турнір по футболу, в якому прийняли участь 0, I та IV курси. У напруженому півфіналі [2:2], переможця визначила серія після матчевих пенальті (4:3) на користь 0 курсу. Фінал, в якому брали участь 0 та IV курси закінчився перемогою 0 курсу з рахунком 7:2.

Окрім футболу, головного

виду спорту в семінарії, варто згадати про волейбол та настільний теніс. Якщо в теніс семінаристи мають змогу грати на протязі цілого року, то в волейбол грають переважно взимку в спортзалі. Також в цьому році відбувся турнір по волейболу, участь в якому брали 0, I та VI курси.

Досвід переміг молодий запал – переможцем став VI курс. Настільний теніс в цьому році найбільшою популярністю тишився серед 0 курсу. Це пов'язано з тим, що тенісний

стіл знаходиться в навчальному класі 0 курсу. Слід зауважити, що на цьому курсі 11 з 13 семінарств грають в теніс на доброму рівні. Підтвердженням цього є I місце Богдана Бичко та III місце Ярослава Межибовського семінарств 0 курсу. В тенісному турнірі в якому брали участь 15 гравців. В семінарії є зал важкої атлетики, а також багато інших можливостей займатися спортом. Отже, спорт відіграє важливе значення в розвитку семінарств.

**Пистогов Олексій
Пухальський Олександр**

Напевно в кожному навчальному закладі відбуваються різні події, зустрічі, конференції. Подібна і в нашій семінарії, в котрій ми готуємося стати на дорогу служіння Богові і людям через Таїнство священства відбуваються різні події, які стосуються не тільки нас самих, але також різних людей.

Великопісні реколекції

З 29 лютого по 6 березня наша семінарійна спільнота переживала великопісні реколекції, котрі проводив о. Йосип Будаї ЧСВВ, греко-католицький священник, монах – василіянин з Кам'янець-Подільського. На кінець реколекцій єпископ-ординарій Кам'янець-Подільської дієцезії Леон Дубравський уділив послугу лекторату (послуга до урочистого читання Слова Божого) 7 семінаристам III курсу: Ленчуку Сергію, Бажановському В'ячеславу, Осадчуку Віталію, Підгородецькому Віталію, Степанкевичу Миколі, Залевському Романові, Жаруку Олегу, а також 5 семінаристам IV курсу послугу аколїтату (можливість уділяння вірним Причастя): Падлевському Максиму, Кримському Ростиславу, Василевському Вадиму, Підкові Вадиму, Сорокатоку Сергію.

Великодні канікули

З 19 по 31 березня семінаристи роз'їхалися на канікули, на котрих допомагали пробоцям в приготуванні і святкуванні Христового Воскресіння. Крім того 6 семінарств приготували літургійну службу під час Трійци в кафедрі в Кам'янці-Подільському.

Весело та цікаво проводити час у семінарії

З'їзд міністрантів

З 11 по 13 квітня в семінарії відбулися міністрантські зустрічі, на котрі з різних куточків нашої дієцезії прибуло 40 міністрантів. Це вже третя зустріч, яка відбулася в цьому навчальному році.

Симпозіум „Pro vita”

24 квітня відбувся вперше в нашій дієцезії симпозіум „Pro vita” на тему: «Життя є святим даром». І частина (до обіду) симпозіуму проходила в семінарії, II (після обіду) – в Інституті Богословських Наук. Організатором симпозіуму був о. Яцек Уліаш – викладач

нашої семінарії і Інституту Богословських Наук. Серед гостей були: єпископ-ординарій Кам'янець-Подільської дієцезії Леон Дубравський, єпископ-помічник Ян Немец, о. Марек Лєсњак (Краків), о. Ян Лико (Сандомир), п. Лєх і Ева Ковалєвські (Гданськ), п. Євгенія Самборська (Київ). Серед присутніх були і представники

Кам'янець-Подільської дієцезії: сестри з Дому Самотньої Матері (Писарівка), центр «За гідність людини» (Вінниця), парафіяльна група pro life (Могилів-Подільський), товариство «За гідність людини» (Кам'янець-Подільський), Pro Life в «Дияконії Життя» (Хмельницький), семінарійна група «Pro vita», а також семінаристи, студенти та вірні дієцезії.

Катехетичний симпозіум

28 квітня в Інституті Богословських Наук відбувся катехетичний симпозіум на тему: «Організація катехези на парафії», організованим викладачем нашої і Тарнавської (Польща) семінарії – о. Яцек Сєв'єра. Симпозіум проводили гості з Польщі: о. Болеслав Клаус (Тарнів), о. Броніслав Твардзіцький (Перемишль), о. Тадеуш Коцур (Перемишль). Серед присутніх були: єпископ-ординарій Кам'янець-Подільської дієцезії Леон Дубравський, єпископ-помічник Ян Немец, професори Вищої Духовної Семінарії, семінаристи, катехети Кам'янець-Подільської дієцезії.

Відпуст в семінарії

Урочисте святкування на честь головного покровителя семінарії Третьої Особи Святої Трійці – Святого Духа розпочалося Вігільною Божою Службою перед неділею Зіслання Святого Духа. Божу Службу, вже традиційно кожного року очолив єпископ-ординарій Кам'янець-Подільської дієцезії Леон Дубравський. Після Служби Божої тривало чування до півночі, під час якого семінаристи та професори Акафістом до Святого Духа закликали Його прихід. В сам день

Зіслання Святого Духа від самого ранку тривала Адорація Пресвятих Дарів в тиші. Урочисту Службу відправив професор нашої семінарії – о. Войцех Адамчевський СР, котрий поділився про діяння Святого Духа в його житті.

Початок сесії

Вчитись, вчитись, вчитись... Закінчилися лекції настав час перевірити знання кожного семінарста. 22 травня розпочалася екзаменаційна сесія, котра закінчиться аж 18 червня. Кожен курс має різну кількість екзаменів, котрих число може сягати від 4 до 10.

Беатифікація с. Марти Вецької

24 травня у Львові відбулася беатифікація Слугині Божої с. Марти Вецької зі Згромадження Сестер Милосердя св. Вікентія а Пауло, котра працювала на наших землях, зокрема у Львові, Підгайцях та Снятині. Ціла семінарійна спільнота брала участь у цій урочистості. Беатифікаційну Службу очолив від імені Святого Отця Бенедикт XVI кардинал Тарцісіо Бертоне. На урочистості були присутні єпископи, священники, сестри, семінаристи, вірні не тільки з України, але також з Польщі і Росії. 25 травня у Снятині (Чернівецька обл.) відбулася подячна Божа Служба за беатифікацію с. Марти Вецької.

Симпозіум з теології духовості

28 травня відбувся симпозіум з теології духовості на тему: «Святий Поділля». Організував симпозіум духовний отець нашої семінарії о. Даріуш Гузьяк. Особливу увагу було приділено чотирьом святам Подільської землі: св. Альберту Хмельовському, бл. Марцеліні Даровській, бл. Марті Вецькій та бл. Зигмунту Щенсн-Фелінському. Серед запрошених гостей були: о. Ян Махняк (Краків), о. Станіслав Урбанський (Варшава), о. Єжи Гоголя (Краків), о. Войцех Міштал (Краків). Серед присутніх на симпозіумі також були: єпископ-помічник Кам'янець-Подільської дієцезії Ян Немец, професори та семінаристи.

**ВИЩА ДУХОВНА СЕМІНАРІЯ СВЯТОГО ДУХА
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОЇ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЄПАРХІЇ
ПАПСЬКИЙ ЛЯТЕРАНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БОГОСЛОВСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ ФІЛІЯ В ГОРОДКУ**

**«Жнива великі, а робітників мало»
(Лк 10, 2)**

ВІД КАНДИДАТІВ ДО СВЯЩЕНСТВА ВИМАГАЄТЬСЯ:

Перед усім щира воля та чистий намір служити Богові та людям у священстві,

а також наступні документи:

1. заява,
2. автобіографія, написана власноруч,
3. свідоцтво про хрещення та миропомазання,
4. свідоцтво про церковний шлюб батьків,
5. характеристика настоятеля приходу та катехитів,
6. свідоцтво про катехизацію,
7. атестат про середню освіту,
8. медичне свідоцтво форма № 286
9. військовий квиток або посвідчення приписки,
10. 3 паспортні фотографії та 2 менші (3x4)

Документи потрібно особисто передати до **30 червня 2008 р.** (можна і трохи пізніше) в ректорат семінарії в м. Городку або до Єпископа в м. Кам'янці-Подільському.

7 липня 2008 р. о 10⁰⁰ у будинку семінарії в Городку розпочнеться **вступний екзамен (усний і письмовий) з Катехизму та Життя Церкви.**

12 вересня 2008 р. о 10⁰⁰ - другий термін вступних екзаменів.

Адреса семінарії:

м. Городок, Хмельницька обл.,
вул. о. В. Ванагса 14
32000 УКРАЇНА
тел.: Фурта (03851) 3-21-43
Ректор: (03851) 3-14-84

МОЛИТВА ЗА СЕМІНАРІЮ

Боже в Трійці Єдиний, Подільська Семінарія була заснована для Твоєї слави. Вчини, що вона безупинно славі Твоїй служила і ніколи їй не зменшувала. Нехай Святий Дух вчинить, щоб з неї завжди виходили святі, мудрі, покірні і жертвні священики, сповнені любові до Тебе та до людей. Пресвята Маріє, Непорочна Мати Церкви, опікуйся школою Твого Сина. Святий Апостоле Павле, наповни своєю завзятістю всіх наставників і викладачів семінарії. Святі Станіславе Костко і Терезо, благодіть у Бога благодаті для семінарії, якої ви – Покровителі. Нехай її вихованці будуть живим відображенням ваших чеснот

**Не ви Мене вибрали, а
Я вас вибрав і призначив,
щоб ви йшли і плід принесли
(Йо 15, 16)**

